

[Poul Dam.]

holdsvis bred enighed i udvalget om en ordning, som vi kunne tiltræde fra så mange sider, at forslaget kunne gennemføres med et rimeligt flertal. Nu er det blevet forsinket; vi kan vel håbe, at vi bliver færdige inden nytår; og det ville i hvert fald være godt af hensyn til det nordiske samarbejdes klima. Det er vel nok væsentligst det, der er spørgsmålet, om der er et godt klima for det nordiske samarbejde; det ville efter min mening være urimeligt, hvis man af et nordisk samarbejde forlangte, at vi til enhver tid skulle være enige i ét og alt og til enhver tid bøje os for de andre i det hellige nordiske fællesskabs navn, men det, at man demonstrerer, at man er villig til at arbejde sammen, villig til at drøfte tingene i fællesskab, er for mig at se noget meget vigtigt. Det har vi gjort her; de møder, vi har haft i Stockholm, København og Oslo, har været af væsentlig betydning for, at vi er nået frem til en slags løsning, og jeg håber altså, at vi nu i løbet af ganske få uger kan komme til vejs ende med en patentlov.

Det, som hr. Knud Thomsen har sagt her i dag og et par gange før, har aldrig ladet mig uberørt, men jeg tror, at det er spørgsmålet, vi kan komme tilbage til hen ad vejen og få løst på en fornuftig og praktisk måde.

De to andre lovforslag plejer vi ikke at sige meget om ved disse førstebehandlinger — det er jo efterhånden blevet en tradition, vi har fået med disse førstebehandlinger, selv om vi nu må håbe, at det er sidste gang — men jeg vil dog lige sige noget om forslaget om ændringer i loven om hemmelige patenter. Vi har fået nogen bekymring ved denne lov, ikke så meget ved ændringerne som ved selve loven, i mit parti. Den drejer sig jo om opfindelser, der vedrører krigsmateriel eller fremgangsmåder til fremstilling af krigsmateriel, og det forekommer os, at denne lov er i strid med selve patentlovens § 1, stk. 2, 1), der siger, at patent meddeles ikke på opfindelser, hvis udnyttelse ville stride mod sædelighed eller offentlig orden. Det forekommer mig, at krigsmateriel altid vil blive udnyttet på en måde, der strider mod sædelighed eller i hvert fald mod den offentlige orden, og ærlig talt, vi er noget indstillet på at stille et ændringsforslag om, at denne lov ophæves; vi ser ikke nogen særlig grund til at have den, vi

ser jo i det hele taget ikke nogen særlig grund til eksistensen af krigsmateriel, som det vel er gået op for mange.

Med hensyn til forslaget om ændring i lov om arbejdstageres opfindelser vil jeg gerne sige til hr. Knud Thomsen, at jeg er i og for sig ikke helt uenig i, at der her er tale om noget, der først og fremmest er af arbejdsretlig karakter, og at denne lov måske ikke rigtig tjener sit formål; der er vel også det, at ideen bag loven er sådan en lidt gammeldags romantisk idé, det er ideen om, at en opfindelse er en enkelt personligheds geniale indfald eller geniale indsats. Sådan foregår det jo ikke mere. Opfindelsehistorisk må man nok fastslå, at opfindelser kommer, når der er brug for dem, og rent teknisk er det vel sådan, at de allerfleste opfindelser, der gøres i større virksomheder i dag, gøres som følge af virksomhedens fællesarbejde, ikke som følge af at en eller anden har fået en genial idé. Men også dette kan vi jo se på, og; som hr. Knud Thomsen siger, så får vi i hvert fald lejlighed til at se på det i Nordisk Råd, og dér forhaster vi os jo normalt ikke; dér får vi lejlighed til at se meget på det.

Erik Hansen: Den lovgivning, der er til behandling her i tinget i dag, har to formål, dels at ajourføre en lovgivning, hvis oprindelsestidspunkt går helt tilbage til midt i 90'erne, dels at sammenarbejde en national lovgivning med en samlet nordisk.

Det første formål kan være nyttigt; ja, vel i situationen nødvendigt; det andet formål hører ligesom vor tid til, vor generations arbejdsindens for lovgivningen: at støtte hinanden i den nordiske flok i en verden, hvor den enkelte ligesom vejer for lidt til; men forudsætningen for at kunne påvirke udviklingen er vel at mærke den, at tanker, vi tænker, planer, vi lægger frem, er nye ting og ikke ting, der kun villé have haft nyttevirkning i en fortid, der er passeret. Vil vi påvirke tiden, må vi være med tiden og konstant tage tingene op til en ny vurdering.

Jeg har ikke kunnet undlade at fremsette disse få bemærkninger, bl. a. på baggrund af det ret enorme arbejde, der har været lagt i patentudvalget, et arbejde, der ikke altid ligesom har været påskønnet i det omfang, det måske burde.

Jeg skal i øvrigt ikke ved denne lejlighed